

Filipīnas

Eiropas Parlamenta 2009. gada 12. marta rezolūcija par Filipīnām

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā prezidentūras 2008. gada 15. septembra deklarāciju ES vārdā par situāciju Mindanao,
  - ņemot vērā Eiropas Savienības un Amerikas Savienoto Valstu vēstnieku un Austrālijas vēstniecības misijas vadītāja vietnieka 2009. gada 29. janvāra aicinājumu,
  - ņemot vērā trīspusējās darba grupas 2009. gada 11.–13. marta sanākumi, lai uzraudzītu miera līguma īstenošanu, ko 1996. gadā noslēdza Moro Nacionālās atbrīvošanās fronte (MNLF) un Filipīnu Republikas valdība,
  - ņemot vērā GRP un Filipīnu Nacionālās demokrātiskās frontes Hāgas 1992. gada 1. septembra kopīgo deklarāciju un Oslo 2004. gada 14. februāra pirmo un 3. aprīļa otro kopīgo paziņojumu,
  - ņemot vērā Komisijas 2007.–2013. gada valsts stratēģijas dokumentu Filipīnām, miera procesa atbalsta programmu, kas izstrādāta saskaņā ar stabilitātes instrumentu, un sarunas par partnerības un sadarbības nolīgumu starp ES un Filipīnām,
  - ņemot vērā iepriekšējās rezolūcijas par Filipīnām, konkrēti 2007. gada 26. aprīļa rezolūciju¹, un atkārtoti apstiprinot atbalstu miera sarunām starp GRP un NDFP, kā noteikts 1997. gada 17. jūlijā² un 1999. gada 14. janvārā³ rezolūcijās,
  - ņemot vērā Reglamenta 115. panta 5. punktu,
- A. tā kā vairākas bruņotas grupas un konkrēti Moro Islāma atbrīvošanās fronte (MILF) ir cīnījies ar valdības spēkiem Filipīnu dienvidos kopš 1969. gada un tā kā ir runa par vieniem no visilgstošākajiem nemieriem Āzijā;
- B. tā kā konflikts starp valdību un NDFP nemierniekiem ir prasījis vairāk nekā 40 000 dzīvību un neregulāra vardarbība ir turpinājusies, neskatoties uz 2003. gada uguns pārtraukšanu un miera sarunām;
- C. tā kā karadarbība starp valdības spēkiem un MILF atsākās 2008. gada augustā Mindanao pēc tam, kad Filipīnu Augstākā Tiesa pasludināja par konstitūcijai neatbilstošu vienošanās memorandu starp MILF un GRP attiecībā uz senču zemēm, kurš nodrošinātu būtisku autonomiju Bangsamoro nācijai;
- D. tā kā kauju atsākšanās jau ir prasījusi vairāk nekā 100 cilvēku dzīvību un likusi pārvietot

---

¹ OV C 74 E, 20.3.2008., 788.lpp.

² OV C 286, 22.9.1997., 245.lpp.

³ OV C 104, 14.4.1999., 116. lpp.

aptuveni 300 000 cilvēku, no kuriem daudzi joprojām atrodas evakuācijas centros;

- E. tā kā Malaizija, kas atbalstīja miera procesu, atsauc savus uguns pārtraukšanas situācijas novērotājus no Mindanao 2008. gada aprīlī, jo nebija gūti panākumi miera procesā, taču ir gatava pārskatīt savu lomu, ja GRP precizēs savu nostāju sarunās;
  - F. tā kā miera sarunas starp GRP un NDFP kopš 2004. gada ir apstājušās un tā kā Norvēģijas valdība ir pielikusi ievērojamas pūles, lai mudinātu abas puses atsākt oficiālas sarunas;
  - G. tā kā Filipīnās kopš 2001. gada ir nogalināti simtiem aktīvistu, arodbiedrību pārstāvju, žurnālistu un reliģisko līderu un tā kā GRP noliedz jebkādu drošības spēku un armijas iesaistīšanos šajās politiskajās slepkavībās, lai gan ir plaši pieejami pretēji pierādījumi;
  - H. tā kā 2008. gadā ir bijuši vairāki gadījumi, kad vietējās tiesas atzina aktīvistu arestu un apcietinājumu par nelikumīgu un lika viņus atbrīvot, taču aktīvistu vēlāk tika atkārtoti arestēti un notiesāti par sacelšanos vai slepkavībām;
  - I. tā kā Filipīnu tiesu iestādes nav neatkarīgas un juristi un tiesneši tiek vajāti un nogalināti; tā kā liecinieku neaizsargātība neļauj efektīvi izmeklēt kriminālnoziedzumus un saukt vainīgos pie atbildības;
  - J. tā kā lielākajā daļā nogalināšanas gadījumu bez tiesas sprieduma netiek uzsākta oficiāla kriminālizmeklēšana un noziedzumu izdarītāji netiek sodīti, neskatoties uz daudzajiem valdības apgalvojumiem, ka ir pieņemti pasākumi, lai pārtrauktu nogalināšanu un vainīgos sauktu pie atbildības;
  - K. tā kā 2008. gada aprīlī ANO Cilvēktiesību padome izskatīja situāciju Filipīnās uz uzsvēra, ka netiek sodīti atbildīgie par nogalināšanas bez tiesas sprieduma un piespiedu pazušanas gadījumiem, taču GRP noraidīja ieteikumus paveiktā darba pārbaudes ziņojumam;
  - L. tā kā, lai pārtrauktu nolaupīšanas un nogalināšanas bez tiesas sprieduma gadījumus, ir jāpievēršas Filipīnu vardarbības ekonomiskajiem, sociālajiem un kultūras sakņu iemesliem;
1. pauž dziļas bažas par simtiem tūkstošiem valsts iekšienē pārvietotām personām Mindanao, aicina GRP un MILF darīt visu iespējamo, lai panāktu situāciju, kas ļautu cilvēkiem atgriezties mājās, un aicina pastiprināt valstu un starptautiskos centienus, lai aizsargātu pārvietotos cilvēkus un palīdzētu viņiem rehabilitēties;
  2. stingri uzskata, ka konfliktu var atrisināt vienīgi dialoga ceļā un ka šīs ilgstošās nemiernieku darbības pārtraukšana ir īpaši būtiska Filipīnu kopējai attīstībai;
  3. aicina GRP nekavējoties atsākt miera sarunas ar MILF un precizēt vienošanās memoranda statusu un nākotni pēc iepriekš minētā Augstākās Tiesas nolēmuma pieņemšanas; atzinīgi vērtē GRP paziņojumu, ka tā paredz atteikties priekšnoteikumiem sarunu atsākšanai;
  4. atzinīgi vērtē Utrehtā 2008. gada novembrī ar Norvēģijas starpniecību Oslo notikušās sarunas starp GRP un NDFP un pauž cerību, ka šajā gadījumā būs iespējams ātri atsākt arī oficiālas sarunas; aicina iesaistītās puses ievērot savas divpusējās vienošanās, tikties saskaņā ar vispārējo vienošanos par cilvēktiesību un starptautisko tiesību aktu cilvēktiesību jomā ievērošanu (*CARHRIHL*) un ļaut veikt kopīgas izmeklēšanas par cilvēktiesību pārkāpumiem;

5. aicina Padomi un Komisiju sniegt un atvieglot atbalstu un palīdzību pusēm *CARHRIHL* īstenošanā, jo īpaši ar attīstības, drošības un rehabilitācijas programmām;
6. aicina Eiropadomi un Komisiju atbalstīt GRP tās centienos sekmēt miera sarunas, tostarp vajadzības gadījumā ar starpniecības līdzekļiem un ar starptautiskās novērotāju grupas atbalstu, kura ir atbildīga par uguns pārtraukšanas uzraudzīšanu starp bruņotajiem spēkiem un MILF;
7. ierosina pastiprināt starptautiskās novērotāju grupas nozīmi, piešķirot tai lielākas pilnvaras izmeklēšanās un vienojoties par tās atklājumu publiskošanas politiku;
8. aicina GRP palielināt attīstības palīdzību Mindanao, lai uzlabotu vietējo iedzīvotāju kritiskos dzīves apstākļus, un atzinīgi vērtē vairāk nekā EUR 13 miljonu vērtu finanšu atbalstu ar pārtikas un nepārtikas precēm, ko ES ir sniegusi kopš karadarbības atsākšanās 2008. gada augustā;
9. pauž dziļas bažas par simtiem politisko aktīvistu un žurnālistu nogalināšanas gadījumiem bez tiesas sprieduma, kas ir notikuši pēdējos gados Filipīnās, un drošības spēku lomu šo slepkavību ierosināšanā un veikšanā;
10. aicina GRP izmeklēt nāves soda izpildes gadījumus bez tiesas sprieduma, kā arī piespiedu pazušanas gadījumus; tajā pašā laikā aicina GRP ieviest neatkarīgu kontroles mehānismu, lai uzraudzītu izmeklēšanas un šādu noziegumu veicēju saukšanu pie atbildības;
11. aicina GRP pieņemt pasākumus, lai pārtrauktu cilvēktiesību aktīvistu, pilsoniskās sabiedrības pārstāvju, žurnālistu un liecinieku kriminālprocesos pastāvīgo iebiedēšanu un vajāšanu, un nodrošināt patiesi efektīvu liecinieku aizsardzību;
12. atgādina prasību Filipīnu iestādēm nodrošināt ANO īpašajām struktūrām, kas darbojas cilvēktiesību aizsardzības jomā, neierobežotu piekļuvi valstī; arī prasa iestādēm ātri pieņemt un īstenot tiesību aktus, lai iekļautu ratificētos starptautiskos cilvēktiesību instrumentus (piem., kas vērsti pret spīdzināšanu un piespiedu pazušanu) valsts tiesību aktos;
13. aicina Padomi un Komisiju nodrošināt, lai ES finanšu atbalsta sniegšana Filipīnu ekonomiskajai attīstībai tiktu apvienota ar iespējamo ekonomisko, sociālo un kultūras tiesību pārkāpumu uzraudzību, īpašu uzmanību pievēršot dialoga veicināšanai un visu grupu integrēšanai sabiedrībā;
14. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un Filipīnu Republikas prezidentam un valdībai, MILF, NDFP, ANO Augstajam komisāram cilvēktiesību jautājumos un Dienvidaustrumu Āzijas valstu asociācijas (ASEAN) dalībvalstīm.